

EEN MAAT TE VROEG

- madrigaal -

Welk onheil woedde zondag in zijn hoofd
voordat de laatste maat nog uit moest klinken
waren de noten van 't papier geroofd

't liep tegen Kerst - wat zingen en wat drinken
Zo zou het gaan, hadden we elkaar gezegd
(niet wetend wat dit beeld zou gaan verminken)

Een heftig kort en ongelijk gevecht
deed lief, pap, vriend en dirigent bezwijken
onwerkelijk snel - net was hij hier nog, echt

Blauw licht - een hoog falset achter de dijken
dat deed op Britten's Corpus Christi lijken

Geliefden bleven achter, stil, verdoofd
hen was een mooier kerstmotet beloofd

[André van Zwieten]